

egga teadnud sedda muud, kui agga mõningad teuid ja kõige
ustavamad Keisri lähhemad, kes sedda ei julgend egga tõht
tind kellelegi ilmutada, et Keiser sedda omma rigi suremate
uhkuse pärrast mitte kõhhe tahtnud teadawaks anda.

Oli Jummal kü selgest armust Katrinat Petriks juhhas
tand, ja tedda temmale kõigeommalisemaks abdiello poleks
lonud; kes talgi temma kõrwas lahklund, waid kõigis pais
gus temma teekäimistes, sõdda ja rahho ajal, maa ja merve
peäl temmaga olli, ja sõas ja lahkingiski temma liggi jäi;
temma ränka murret ja waewa omma armsa tassanduse ja
helde wiisidega kergitas; temma melchaigusid kustutas, ja
kui mõnnikõrd ommas wihhas mitmile hirmus kardetaw
tahtis olla, siis ta mõistis tedda rahhule melitada, ja ted
da armo pole pöörda. Et Keisri südda temma käes, olli
temmal ka kõik melewalda selle peäle: agga ei olle Katarina
sedda suurt melewalda, ei kellegi kahjaks ehl hukkamiseks,
waid ikka innimeste heaks, õnneks ja kasutuks pruclinud: kes
pärrast olli temma siis ka omma süddame headuse, ni kui ka
omma suwe tarkuse pärrast kulus, ja kõigist, ni hästi ülles
mist kui allomist auustud ja armastud.

Hakkasid Turgid 1711 aastal jälle ueste tülki teggema,
ja Keisri käest maid wäggsifelt ennesele püüdma. Läks Peter
Turgi raja peäle, peälekippuwa ja siisetungija waenlase wass
to; ja wõttis mitmele kõrrale peälerütkijaid ärra: agga selle
soja maa pallaw, südda suiwel, wõttis paljo wägge mahha,
ja surrid mitmed tuhhanded kõhho tõbbesse; tulli ka hobbose
taud leeri, mis paljo hobbosid tappis, nenda, et Peter om
ma wäega ei ebdass egga taggasi sanud peäsma; sellepärrast
sai Turk omma sure wäega, mis selle maa pallawat olli õps
pind kannatama, arga ja wõlli, tedda ümberpirata, nenda
et legi kantsidest ei siise egga wälja sanud minnema. Luggu
ollit pahhem kui pahha; moon olli wiimisel löppokõrral, nens
dasammoti ka püssi rohhi, egga olnud weepiiskagi Pruti
jdest taplemata sada. Näggi siis Peter ennese ja kõige om
ma wäe desasamist omma silmi ees seiswad: kutsus kõik kins
dralid ja üllemad wäe peälitid be ajal kokko, et nõu piddas
da, kuidas teha; läks issi omma telki, ja jättis nõupidat
mist kindralite hojeks.

Kui mehhed sedda ollid teggemas, ja nõuks ollid wõht
nud, et kõisel hommikul waenlaese peäle ja temmast tappels
des läbbiminna, tulli Katarina Keisri teadmata ja tahtmas
ta, nõupidaja kindralite jure; kulas nende käest, mis nems
mad nõuks ollid wõhtaud; laitis sedda ärra, ja ütles; Turk
tahhab maid meie käest, ja kui polestki saab, mis küssib;
siis saab leppima ja rahhu teggema: sepärrast antke Keisrile

nõu, et weel enne päwatõusmist Turgi wäewallitseja jure
lakkitab, leppitust teggema, et küssitud maite pärrast tins
gida, ja pärrast auuga kindlat rahhu tehha.

Mõistis kindralid kü, et se nõu kõigeparrem olli; ag
ga et Keisri meelt tundsid, ei tahtnud neil usaldust olla,
sedda temma ette räkida. Wõttis siis Katarina kätte, ja
läks seälssammas paigas Keisri telki; leidis tedda mürres ja
tusas ülles ja alla käiwad, ja hakkas temmale räkima, mis
nõuks olli andnud, ja kõik kindralid sedda heaks arwand.
Peter pahhandas esisõtsast meelt, ja ütles temmale waljo
sõnnoga: mis üks naesterahwas, ehl mis sinnagi neist as;
just mõistab? need on meeste arwatawad ja aetawad! — ag
ga et Katarinal meelewalda temma süddame peäle olli; jõudis
ja mõistis ta temma meelt tassandusega nenda pöörda, et
ta peagi järreleandis, ja temma nõud wõttis.

Sadeti siis jalla peält peälitit kirjaga Turgi wäewal
litseja jure, et leppitust pakkuda, ja pärrast rahho teggemise
hinna pärrast isikeses tõinetõisega tingida. Enne weel kui
pälte jõudis tõusma, tulli peält, ja kirjutas Turgi wäewal
litseja taggasi, et ta walmis rõmoga leppimas ja rahhu teg
gema. Wasto keshommikut tullid sured mona wõid, mis
kõiksuggust mona Petri leeri tõiwad. Turgi wäewallitseja
lakkitas neid, et teadis Petril kõigist pudust, ja temma wäg
ge püsti näijas ollewad; sest, et ta sedda nenda ümberpiratud
ollit piddanud, et mona samine wõimata olli. Selle aufa Tur
gi wäewallitseja nimmi olli Baltagi Mehmet. Kõik as;
jad aeti peagi selgeks, ja kui närtisind wäggi jälle olli tois
bund ja rannu saand, hakkas Peter koddo pole tõttama;
agga polnud sest surest wäehulgast, mista Turgi wasto olli
lainud, mitte ennam, kui agga kaks kümmeend kaks tuhhat
meest järrele jänud, kes ka kõik desa olleks sanud, kui se nõu
olleks seisma jänud, et selle pihtõitega tappeldes ütles
mata waenlaese wäe hulgast läbbitungida.

Nenda peästis Jummal Petrit ja temma wägge Katar
rina tarkuse ja nõuandmise läbbi sest ülelemata kitsusest, kus
muud ette polnud nähha, kui agga kõikide hukkaminnemist
ja desasamist. Peter andis Jummalale tännu selle armo
eest, mis ta temmale teinud, ja tundis ellawalt ommas süds
dameks, et helde Jēsa üllewel Katarinat temmale armo pärr
rast kasaks olli juhhatand; ja arwas sedda ennesele tänna
mata süddame pattuks tulleswad, kui ta mitte Katarinat
kõige Nigi teadawalt ja arwalikult Keisri prauaks olleks
piddand kulutama ja nimmetama: sepärrast laski ta ennas
temmaga 19nemat Webruuli kuu päwal, 1712 aastal om